

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.238/2012/22.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. május hó 31. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A rablás büntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 6.B.932/2011/35. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A rablás büntettét 2 rendbelinek minősíti.

A közbiztonság elleni bűncselekmény helyes megnevezése: visszaélés lőfegyverrel és lőszerezéssel büntette.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést börtönben rendeli végrehajtani.

Kötelezi a vádlottat, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessen meg a sértett részére kártérítés címén 852.900 (nyolcszázötvenkettőezer-kilencszáz) forintot, valamint a 2010. július 22. napjától járó mindenkorl jegybanki alapkamatot.

Kötelezi a vádlottat, hogy illeték címén, külön felhívásra fizessen meg 5117 (ötezer-egyszáztizenhét) forintot.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott helyesen 2011. január 16. napjától van előzetes letartóztatásban.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 3440 (háromezer-négyszáznegyven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Törvényszék a 2012. április 24. napján kelt 6.B.932/2011/35. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki rablás büntettébe (Btk. 321.§ (1) és (4)

bekezdés a)pont) és lőfegyverrel visszaélés büntetében (Btk. 263/A.§ (1) bekezdés a) pont).

Ezért őt halmazati büntetésül 6 év fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Egyúttal elrendelte a Budai Központi Kerületi Bíróság 3.B.XI.1438/2007/18. számú határozatával kiszabott 1 év 2 hónap börtönbüntetés végrehajtását is.

Rendelkezett a járulékos kérdések, így az előzetes fogvatartásban töltött idő, a bűnjelek és a bűnügyi költség tekintetében is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott a nyilatkozattételre fenntartott három napon belül enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.722/2012/2. számú átiratában az ügy elbírálására nyilvános ülés kitűzését indítványozta azzal, hogy azon nem vesz részt. Mivel tanú1 biztonsági őr nem a bank, hanem a sértett2 alkalmazásában állt, a tőle elvett 10.000 Ft értékű fegyver is a cég tulajdona volt, a cég igazgatójának feljelentése, valamint tanú1 nyomozati iratok 601-605. lapszám alatti vallomása alapján a tényállás kiegészítését indítványozta.

Tévesnek ítélte, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott rablási cselekményeit nem minősítette 2 rendbelinek, mert a rablás törvényi tényállása teljes egészében két sértett - egyrészt a sértett1, másrészt a sértett2 - vonatkozásában megvalósult, így a rablási cselekmény 2 rendbelinek minősül.

További súlyosítóként tartotta értékelendőnek a többszörös halmazat megvalósítását, a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetést és azt, hogy az elkövetésre a jogerős elítélése után igen rövid idővel került sor.

Utalt arra is, hogy az ítélet rendelkezése része tévesen tartalmazza, hogy a vádlott 2011. január 14. napjától volt előzetes letartóztatásban, mivel az helyesen 2011. január 16.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a tényállás kiegészítése melletti megváltoztatását, a vádlott rablási cselekményének 2 rendbelikénti minősítését és a rendelkező rész előzetes letartóztatással kapcsolatos pontosítását indítványozta.

Vádlott a 2013. május 14-én érkezett beadványában - csatolva édesanyja kórlapját, saját pszichiátriai szakvizsgálatának eredményét, ambuláns lapját - ezek enyhítőkénti értékelését és méltányos elbírálást kért.

A nyilvános ülésen a vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezést fenntartotta. A vádlott által csatolt iratok, a beismerés és az eltelt idő alapján a büntetés enyhítését kérte.

Vádlott előadta, hogy kb. 1 éve dolgozik a bv. intézetben, megkapta 17. dícséretét és angolul tanul. Gyűjti a pénzét, hogy abból kártalanítást tudjon fizetni a banknak. Az enyhítésért bejelentett fellebbezését azzal tartotta fenn, hogy méltányos büntetést kapott, de a fokozat megváltoztatását és börtönben végrehajtandó büntetést kér, mivel csak így maradhat jelenlegi munkahelyén és kezdheti meg tanulmányait az ápolási szakképzésen.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezések folytán az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. A vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességében értékelte, mérlegelte.

A lefolytatott bizonyítás eredményeként az elsőfokú bíróság túlnyomórészt megalapozott, a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg.

A tényállás azonban személyi és történeti részében egyaránt kiegészítésre, pontosításra szorul.

Az ítélet tábla a vádlott nyilatkozata, az általa csatolt iratok, valamint az ügy iratai alapján a tényállást a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontjára tekintettel az alábbiak szerint egészíti ki és pontosítja.

Az ítélet 2. oldalán a személyi körülményeket kiegészíti azzal, hogy a vádlott a bv. intézetben a rendelőben egészségügyi takarítóként dolgozott, munkavégzése, közösségi beilleszkedése kiemelkedő, az ápolói végzettség megszerzését tervezi. Eddig 17 dícséretben részesült. Alvászavara miatt orvosi kezelés alatt áll. Angol nyelvtanfolyamon vesz részt (másodfokon csatolt iratok és a vádlott nyilatkozata alapján).

A 3. pontban feltüntetett elítélésére a 2009. október 29-én elkövetett cselekmény miatt került sor.

A 3. oldal 4. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a vádlott a biztonsági őrtől megszerzett 10.000 Ft értékű lőfegyvert a lőszerral együtt kb. 2 hónapig tartotta magánál (16. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldala). Tanú1 biztonsági őr a sértett2 alkalmazottja, a fegyver a cég tulajdonát képezte (nyomozati iratok 85. lapszáma alatti feljelentés és tanú1 601-605. lapszám alatti tanúvallomása).

A fenti kiegészítésekkel, pontosítással a megállapított tényállás megalapozottá vált, következésképp ez a tényállás a Be. 352.§-ának (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének. Törvényesen járt el, amikor a tényállást vádlott beismerő vallomására, az azt alátámasztó banki alkalmazottak, a biztonsági őr tanúvallomására, a biztonsági kamera felvételeire és a meghallgatott rendőrtanúk nyilatkozataira alapította. E vallomások és a nyomozati iratok alapján indokolt és szükséges volt a tényállás történeti részének a kiegészítése azzal, hogy tanú1 biztonsági őr a sértett2 alkalmazásában állt és a fegyver is a cég tulajdonát képezte, az értéke 10.000 Ft.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette a vádlott cselekményeit rablás büntettének, valamint löfegyverrel és lőszerral visszaélés büntettének.

Tévedett azonban akkor, amikor a vádlott rablási cselekményeit nem minősítette 2 rendbelinek, mivel töretlen a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy annyi rendbeli rablás állapítható meg, ahány tulajdonos jogát sértették a cselekmények. A vádlott a rablási cselekményt két sértett, a sértett és a sértett² sérelmére követte el, e két sértett alkalmazottjai álltak a közvetlen fenyegetés hatása alatt, így a vádlott rablási cselekménye 2 rendbelinek minősül.

A közbiztonság elleni bűncselekményt az elsőfokú bíróság a rendelkező részben és az indokolásban eltérően nevezte meg, a bűncselekmény helyes és teljes megnevezése az irányadó tényállás alapján - a vádlott a fegyverrel együtt a benne levő lőszert is megszerezte - löfegyverrel és lőszerral visszaélés büntette. Az elkövetési magatartás változatlanul a megszerzés, mert a megszerzés mellett a tartás csak abban az esetben nyerhet önálló értékelést, ha a megszerzés jogszerű volt.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság csak részben sorolta fel helyesen, azok kiegészítése, pontosítása szükséges volt az alábbiak szerint:

Az ítélet tábla a Legfelsőbb Bíróság 56/2007.BK véleménye alapján további súlyosítóként értékelte a kettőnél több bűncselekmény halmazátát (III/6. pont), a büntetőeljárás hatálya és a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetést (II/2. pont).

További enyhítőként értékelte a vádlott betegségét (II/12. pont), a kiváló munkavégzését, dícséreteit (II/5. pont) - az időmúlást (III/10. pont), valamint azt, hogy a vádlott mindenkitől bocsánatot kért a tárgyalás során és kártérítési hajlandóságát.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés neve és mértéke megfelelő és arányos. A vádlott személyi körülményeire, elsődlegesen a bv. intézetben tanúsított kiemelkedő munkavégzésére, beilleszkedésére, szakképzettség megszerzésére irányuló támogatott szándékára, az ítélet tábla lehetőséget látott a Btk. 45.§-ának (2) bekezdése alapján enyhébb végrehajtási fokozat meghatározására, ezért akként rendelkezett, hogy a vádlottra kiszabott szabadságvesztés a Btk. 43.§ a) pontja alapján börtönben kell végrehajtani.

Az elsőfokú bíróság törvényesen rendelkezett a próbaidőre felfüggesztett 1 év 2 hónap börtönbüntetés végrehajtásáról és a járulékos kérdések körében hozott döntések is törvényesek.

Elkerülte azonban az elsőfokú bíróság figyelmét az a körülmény, hogy a sértett¹ a nyomozati iratok 83. lapszáma alatt kérte az okozott kár és az alapkamat megítélését.

Az ítéltábla a Be. 355.§-ának (1) bekezdése értelmében a Ptk. 339.§ (1) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte kártérítés címén 852.900 Ft a 2010. július 22. napjától járó mindenkori jegybanki alapkamat megfizetésére az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül.

A vádlott első meghallgatásától kezdve elismerte a károkozást, annak összegét sem vitatta, ezért az Itv. 42.§ (1) bekezdés a) pontja és 58.§ (1) bekezdés c) pontja alapján kötelezte a vádlottat arra is, hogy külön felhívásra fizessen meg 5117 Ft illetéket.

Az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében tévesen tüntette fel, hogy a vádlott 2011. január 14-től van előzetes letartóztatásban, mert a helyes dátum: 2011. január 16. Az ítéltábla a rendelkező részt ennek megfelelően pontosította.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb - törvényes - rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú bírósági ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába a Btk. 99.§ (1) és (2) bekezdése alapján beszámította.

A vádlott védelmét a másodfokú eljárásban kirendelt védő látta el. A másodfokú bíróság a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján megállapította az ennek folytán felmerült bünygyi költséget és mivel a bejelentett fellebbezés eredményre vezetett, a Be. 381.§ (2) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy a bünygyi költséget az állam viseli.

Budapest, 2013. év május hó 31. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.

előadó bíró

Dr. Halász Irén sk.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 6.B.932/2011/35. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.238/2012/22. számú ítéletében írt változtatással 2013. év május hó 31. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2013. év május hó 31. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelél:
Moncz Tínea
tisztviselő